

[...]

34.276/II/PN
MV/RV

Mijnheer de Burgemeester,

Ter zitting van 27 februari 2003, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen het volgende. Een verslag met vaststellingen en richtlijnen inzake veiligheid, dat in het Frans werd opgemaakt door een preventieadviseur en werd overhandigd aan de gemeenteontvanger, zou aan het gemeentelijk personeel zijn bezorgd zonder vooraf te zijn vertaald.

De klager voegde bij zijn klacht, tot staving van deze laatste, een afschrift van het aangevochten document.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoordt u, op 24 januari 2003:

"...In het kader van de activiteiten van de Gemeentekas, hebben de beambten van voornoemde dienst een vorming gevolgd over het omgaan met agressiviteit op de werkplaats, meer bepaald gericht op hun veiligheid, rekening houdend met de aanwezigheid van geld in hun lokalen.

Ingevolge deze sessie, en op basis van de opmerkingen geuit door zijn personeel, heeft de Gemeenteontvanger informeel contact opgenomen met de preventieadviseur om de schikkingen te onderzoeken die hiervoor kunnen genomen worden. De preventieadviseur heeft aan de ontvanger voorgesteld de inhoud van dit onderhoud te bevestigen in een tot hem gerichte nota.

Dit werkdocument is het beginpunt van een dossier dat later zal opgesteld worden met het oog op specifieke beveiligingswerken van de plaatsen, die aanleiding kunnen geven tot subsidiëring.

Om aan zijn beambten te tonen dat hun bezorgdheid bijzondere aandacht kreeg heeft de Gemeenteontvanger hen deze nota voor inzage ter beschikking gesteld.

Deze maatregel is dus geenszins een officiële richtlijn. Het is slechts op het ogenblik dat de verbouwingswerkzaamheden zullen plaats hebben dat de richtlijnen aan de beambten zullen overgemaakt worden in overeenstemming met de beschikkingen over het gebruik van de talen..."

Op 3 februari 2003 stuurt u de VCT, ter aanvulling van uw voornoemde brief, een nota van de leden van de diensten van de gemeenteontvanger, waarin betrokkenen bevestigen dat zij, in verband met het gebruik van het Frans en het Nederlands, met de gemeenteontvanger nooit problemen hebben gehad, aangezien hij zich altijd aanpast aan de taal van zijn gesprekspartner.

*
* *

Conform artikel 17, § 2, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten

op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), worden de dienstorders en de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren voor de binnendienst, in de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad zijn gevestigd, gesteld in het Nederlands en in het Frans.

Uit het antwoord van het gemeentebestuur blijkt:

- dat de nota die in het Frans werd opgemaakt door de preventieadviseur, enkel aan de gemeenteontvanger was gericht;
- dat die nota geen officiële richtlijn was die bestemd was om te worden ingezien door de personeelsleden;
- dat een dergelijke richtlijn officieel, in beide talen, ter beschikking van de personeelsleden zou worden gesteld, op het ogenblik van de verbouwingen.

Voor zover er was voorzien in het voorleggen, aan het personeel van de gemeenteontvanger, van een officieel document dat in het Frans en in het Nederlands zou zijn gesteld, en voor zover dat personeel daarvan werd verwittigd, acht de VCT de klacht ontvankelijk maar, bij eenparigheid van stemmen min één tegenstem van een lid van de Nederlandse afdeling, niet gegrond.

De VCT verzoekt u niettemin haar zo spoedig mogelijk een exemplaar te bezorgen van het officiële tweetalige document dat aan het personeel wordt voorgelegd.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.

Met bijzondere hoogachting.

De voorzitter,

A. VAN CAUWELAERT - DE WYELS